

[Bente Juncker]

gen på dette vanskelige område bliver så klar og samfundsgavnlig, som det overhovedet er muligt.

Ove Jensen (FP):

Som ministeren skriver i bemærkningerne til lovforslaget, skal det ses i sammenhæng med de samtidig fremsatte forslag om fonde og visse foreninger.

Forslaget vil skønsmæssigt indbringe et provenu på mellem 250 og 400 mill. kr., og det er under alle omstændigheder en stramning af skatteskruen. Hvis fremskridtspartiet skal medvirke til dette, må en klar forudsætning være, at der på andre områder sker mindst en tilsvarende skattelettelse for indkomståret 1985, og skatteministeren er sikkert ikke ubekendt med, at fremskridtspartiet ønsker skattelettelser gennemført ved at hæve den skattefrie bundgrænse.

Lenger (VS):

Nu har vi diskuteret i 3 timer, især om konfliktfonde også skal med, som det hedder. Når vi så når frem til dette lovforslag, hvor vi jo får facitlisten i kroner og øre, kan jeg godt undre mig over, at man siger »også«. Sandheden er jo, at konfliktfonde ender med at være de eneste, der er med.

Lovforslaget er den magreste krikke, jeg har set i lang tid. Den burde trækkes tilbage til stalden, hvor vi kunne give den en anstændig aftægt.

De egentlige fonde forventer man giver et provenu af størrelsesordenen 50-100 mill. kr., og de såkaldte konfliktfonde, som ikke har noget med fonde at gøre, men er foreninger, skal give mindst det dobbelte provenu.

Når vi ser på forskellene i det provenu – det er jo det afgørende, det er facit for hele diskussionen – konstaterer vi, at dette udelukkende er et forslag om at beskatte konfliktfonde, mens det, folketinget har bedt om, et forslag om beskatning af fonde, efter vores opfattelse ikke er fremsat på nuværende tidspunkt. Det er i hvert fald ikke dette forslag, vi har ønsket, og det er efter vores opfattelse heller ikke det, folketinget har bedt om. Ministeren præsterer det kunststykke at forvandle 3,5 mia kr. til et sted mellem 50 og 100 mill. kr., og det gøres ved hjælp af nogle ganske enkle, men – det skal indrømmes – elegante metoder.

Ministeren lægger heller ikke skjul på i bemærkningerne, at sigtet med den konkrete udformning er at tilskynde fondene til i højere grad at foretage udlodning i overensstemmelse med deres formål, og det skal såmænd nok blive et af resultaterne, men at det skulle være sigtet eller i hvert fald hovedsigtet, er vi ikke enige i. Det er i hvert fald ikke vores hovedsigte med en fondsbeskatning. Så forstår vi det naturligvis bedre.

Det skal nævnes alligevel, at kombinationen af de 10 pct.s henlæggelse og fritagelsen for beskatning, i det omfang de skattepligtige indkomster anvendes til almenyttige formål, er helt afgørende for, at de forventede renteindtægter og udbytter kan reduceres fra 3,5 mia kr. til et sted mellem 50 og 100 mill. kr., når det offentlige provenu skal gøres op.

Vi har i lovforslaget svært ved at se, at én eneste fond, bortset fra konfliktfonde naturligvis, overhovedet skulle komme til at betale skat mod sin egen vilje. Forventningerne om et provenu på 50-100 mill. kr., som sandelig er lavt nok i forvejen, bygger på en viden om fondenes hidtidige adfærd, som naturligvis bliver ændret under andre vilkår, og da især, når disse vilkår giver mulighed for at slippe uden om beskatning. Vi vil gerne i forbindelse med udvalgsarbejdet bede ministeren om bare ét eneste eksempel på, at en fond imod sin vilje kommer til at betale skat, og her tænker vi ikke på konfliktfonde.

Derfor mener vi, at dette udelukkende er et forslag om beskatning af konfliktfonde, og som sådant har det ikke noget som helst at gøre hverken med sagen eller med overskriften eller med hensigterne – i hvert fald ikke de hensigter, som et flertal her i salen har givet udtryk for.

Nu har det været diskuteret – hr. Hagen Hagensen og hr. Fogh Rasmussen har været inde på det – om dette er bestilt arbejde. Det mente hr. Hagen-Hagensen vist ikke at det var, mens hr. Fogh Rasmussen sagde, at det var en bunden opgave. Vi kan i hvert fald konstatere, at regeringen ikke har opfattet det som nogen som helst bunden opgave.

Med hensyn til de bemærkninger, som faldt, da folketinget vedtog det forslag til folketingsbeslutning, som førte frem til – ifølge regeringen i hvert fald – disse lovforslag, vil jeg gerne citere fra folketingets forhandlinger 1982-83, den 10. marts 1983, sp.